

Følles for alle disse Erklæringer er den Opfattelse, at en Hovedgrund til Husmandskreditforeningsobligationernes forholdsvis Kursfald er den Omstændighed, at det i de senere Aar stadig er blevet vanskeligere at afsætte disse Obligationer til Udlandet, hvor de i en Aarrække tidligere fandt let Afsætning. Men saavel Kursnoteringsudvalget som baade Handelsbanken og Landmandsbanken fremhæver ogsaa *de senere Aars større Udbud af Husmandskreditforeningsobligationer* som medvirkende Grund til Kursfaldet.

Saa meget mere, som Adgangen til det udenlandske Pengemarked formentlig nu maa anses for saa godt som helt spærret for danske Kreditforeningsobligationer for de nærmest kommende Aars Vedkommende, og Husmandskreditforeningernes Obligationer altsaa ogsaa maa være henviste til Anbringelse alene paa det hjemlige Marked, har Udvalget allerede af denne Grund været betænkeligt ved at gaa med til den nu forslaaede yderligere Forhøjelse af Vurderingssumsgrænsen — fra 10,000 til 12,000 Kr. — for de Ejendomme, som kan belaanes i disse Kreditforeninger. Thi det maa naturligvis antages, at en saadan Udvidelse af Adgangen til Husmandskreditforeningerne vil medføre et større Udbud af disse Foreningers Obligationer, end der ellers vilde fremkomme, og det kan jo befrygtes, at et saadant større Udbud af Obligationer kan medføre en yderligere Svækkelse af disse Obligationers Kurser. *Og derved kunde det beklægelige Resultat fremkomme — om det ikke allerede er fremkommet —, at man ved i stadig større Omfang at aabne Adgangen til Husmandskreditforeningerne for Grundejere, som det ikke fra først af var Meningen at komme til Hjælp ad denne Vej, kunde komme til at skade de mindre Husmænds Interesser, som Kreditforeningerne oprindeligt er oprettede for at varetage.*

Da Husmandskreditforeningerne imidlertid selv har andraget om at faa Vurderingssumsgrænsen løftet fra 10,000 Kr. til 12,000 Kr., og da det ikke kan nægtes,

at der særlig for de heromhandlede *Landejendommers* Vedkommende siden 1908, da Vurderingssumsgrænsen sattes til 10,000 Kr., har fundet en betydelig Værdistigning Sted, vil Udvalget dog ikke modsætte sig, at Vurderingsgrænsen for disse Ejendomme forhøjes til 12,000 Kr., dersom Husmandskreditforeningerne vedblivende skulde mene, at en saadan Udvidelse af Adgangen til Foreningerne for Tiden er i disses virkelige Interesse. Derimod maa man fraraade, at en lignende Forhøjelse af Vurderingsgrænsen gives for jordløse Huse — Huse med et mindre Jordtilliggende end 1 Hektar —, *dels fordi* man ved ogsaa for disse Ejendommers Vedkommende at sætte Grænsen til 12,000 Kr. vilde komme helt udenfor Rammene for de Grundejere, som Husmandskreditforeningerne er oprettede for, *dels fordi* en saadan Forhøjelse ogsaa vilde bidrage til en Forøgelse af Udbudet af Obligationer og følgelig kunde befrygtes at ville øve en tilsvarende trykkende Indflydelse paa Kurserne, *dels endelig fordi* Konkurrencen mellem forskellige Kreditforeninger — særlig mellem Jydsk Husmandskreditforening og Grundejerkreditforeningen i Herning — ved en Forhøjelse af Taksationsgrænsen for saadanne Ejendomme vilde blive udvidet paa et Omraade, hvor Konkurrence er mest uheldig—, mere uheldig, end hvor det drejer sig om enten Landejendomme eller Købstadejendomme, da Værdierne gennemgaaende maa anses for at være mindre stabile for de jordløse Huse paa Landet end for de sidstnævnte Ejendomme. — Ogsaa af Hensyn til Kreditforeningen i Herning synes det, bortset fra Konkurrence-Momentet, urigtigt at udvide Adgangen for jordløse Huses Belaaning i Jydsk Husmandskreditforening. Kreditforeningen i Herning er oprettet alene for at give Laan i saadanne Ejendomme, og den foreslaaede Udvidelse af Jydsk Husmandskreditforenings Udlaansomraade med Hensyn til jordløse Huse kunde derfor i ikke uvæsentlig Grad komme til at indskrænke Herning-Kreditforeningens Basis, hvilket synes urigtigt, da